

F° nr.: 646

Repertoriumnummer 19/
Griffinummer 19/
Rolnummer 19/1364/A
Datum van uitspraak 11 april 2019
Familiedossier nummer: [REDACTED]

Uitgifte

Afgeleverd aan	Afgeleverd aan
Referentie bestelling CD nummer RD nummer bedrag: EUR datum:	Referentie bestelling CD nummer RD nummer bedrag: EUR datum:

Rechtsmiddelen

VERZET aangetekend op: AR-nr.: HOGER BEROEP/CASSATIE aangetekend op: Rolnummer hof:
--

Niet aan te bieden aan de ontvanger

Betekend bij exploit van Gdw.:
te
dd°
Uittreksel afgeleverd op
Aan BS

**rechtbank van eerste aanleg Antwerpen,
afdeling Antwerpen**

sectie familie- en jeugdrechtbank

vonnis

Aangeboden op te ANTWERPEN
Niet te registreren De e.a. inspecteur

Kamer AF9

Inzake:

PROCUREUR DES KONINGS TE ANTWERPEN

gevestigd te 2000 Antwerpen, Bolivarplaats 20 bus 2,

- ten verzoeken van de Centrale Autoriteit, bevoegd om krachtens artikel 28 van het Verdrag van 's Gravenhage van 25 oktober 1980 inzake de burgerrechtelijke aspecten van internationale ontvoeringen van kinderen (verder 'Verdrag') op te treden namens :

[REDACTED] D [REDACTED]

[REDACTED] (Griekenland) op 18 november 2019

[REDACTED]

- handelend in haar hoedanigheid van moeder van S **[REDACTED] (Nederland) op 18 november 2019**

eisende partij,

- Ter zitting vertegenwoordigd door mevrouw Julie Van der Wee, juriste bij het parket van de procureur des Konings te Antwerpen,

TEGEN:

SANTEM [REDACTED]

[REDACTED] (Griekenland) op 18 november 2019

[REDACTED]

verwerende partij

- persoonlijk verschenen ter zitting bijgestaan door Mr. Vliegen loco Mr. VAN DEUN ANNEMIE te 2360 OUD-TURNHOUT, Steenweg Op Turnhout 87/1.

1 Rechtspleging

De zaak werd aanhangig gemaakt bij deze rechtbank door een verzoekschrift, neergelegd ter griffie op 25 maart 2019, door het Openbaar Ministerie ten verzoeken van de Centrale Autoriteit, bevoegd om krachtens artikel 28 van het Verdrag van 's Gravenhage van 25 oktober 1980 inzake de burgerrechtelijke aspecten van internationale ontvoeringen van kinderen (verder 'Verdrag') op te treden namens **[REDACTED] D [REDACTED]**

De rechtbank heeft onder meer kennis genomen van de volgende documenten die zich in het dossier van de rechtspleging bevinden:

- het inleidend verzoekschrift en de bijgevoegde stukken,
- de beschikking van de ondervoorzitter van de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen van 26 maart 2019,
- de oproeping van partijen bij gerechtsbrief van 26 maart 2019, waarbij een kopie van het verzoekschrift en de beschikking werd meegedeeld;

Het Openbaar Ministerie, vertegenwoordigd door J. Van Der Wee, werd gehoord in raadkamer op de zitting van 4 april 2019.

De heer ██████████ S ██████████ verscheen op de zitting van 4 april 2019.

De voorschriften van de wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken werden in acht genomen.

2 Situering en vorderingen

Het kind, S ██████████, werd geboren te ██████████ uit de relatie van ██████████ S ██████████ (hierna vader) en ██████████ D ██████████ (hierna moeder).

Het kind heeft altijd, samen met zijn zusje, bij moeder in Nederland gewoond. Partijen zijn op 19 juni 2018 samen naar het gemeentehuis in Rotterdam gegaan om een aanvraagformulier voor vertrek buitenland in te vullen, meer specifiek voor een verhuizing van S ██████████ naar het adres te 2440 Geel, ██████████ en dit met ingang op 30 juli 2018. De rechtbank merkt op dat deze datum op het document van vader niet is ingevuld.

Reeds op 15 juli 2018 kwam vader S ██████████ halen. Al snel besepte moeder dat vader een verkeerd adres had opgegeven en S ██████████ helemaal niet in Geel verbleef. Ze is er uiteindelijk achter gekomen dat vader reeds sinds 27 februari 2018 in Lille is ingeschreven.

S ██████████ is door vader ook eenzijdig ingeschreven in een school te Turnhout.

Moeder heeft haar goedkeuring met een vertrek naar buitenland onmiddellijk ingetrokken en heeft op 23 juli 2018 een verzoek ingediend tot onmiddellijk terugkeer van haar minderjarige zoon op grond van het Verdrag van 's Gravenhage van 1980.

3 Beoordeling

3.1 Bevoegdheid – toepasselijk recht - ontvankelijkheid

De rechtbank is bevoegd op grond van de artikelen 572bis 6°, 1322bis en 633sexies van het Gerechtelijk Wetboek.

Zodra een kind uit een lidstaat van de Europese Unie naar een andere lidstaat wordt overgebracht, dient het Verdrag van 's Gravenhage van 25 oktober 1980 inzake de burgerrechtelijke aspecten van internationale ontvoeringen van kinderen toegepast te worden, zoals het is aangevuld door Verordening (EG) nr. 1393/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 13 november 2007 inzake de betekening en de kennisgeving in de lidstaten van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke in handelszaken (de

betekening en de kennisgeving van stukken), en tot intrekking van de Verordening (EG) nr. 1348/2000 van de Raad. Verder wordt verwezen naar de procedure voorzien in de artikelen 1322bis tot en met 1322 quaterdecies van het Gerechtelijk Wetboek.

Er worden geen gronden voor niet-ontvankelijkheid opgeworpen, en de rechtbank ziet geen gronden die ambtshalve zouden dienen opgeworpen te worden.

3.2 Ten gronde

De beslissing of een minderjarig kind al dan niet naar het buitenland zal verhuizen, is een aspect van de uitoefening van het ouderlijk gezag.

De rechtbank stelt vast dat beide ouders het ouderlijk gezag over S. gezamenlijk uitoefenen. Het Haags Kinderbeschermingsverdrag van 1996 voorziet immers in artikel 16 lid 1 dat het land van de geboorteplaats van het kind het ouderlijk gezag bepaalt. S. werd geboren in Nederland. Vader heeft S. erkent op 27 april 2012 en bij beslissing van de rechtbank Rotterdam op 5 juli 2016 zijn beide ouders belast met het gezamenlijk gezag op grond van artikel 252 van boek 1 van het Nederlands Burgerlijk Wetboek.

Dit betekent dat beide ouders akkoord moesten zijn met de verhuis van S. van Nederland naar België.

Moeder heeft haar akkoord met een vertrek naar het buitenland gegeven, maar dit gebeurde op basis van verkeerde gegevens. Vader gaf ter zitting toe reeds in Lille te wonen, maar toch gaf hij een postadres op. Hij had weliswaar op het gegeven adres gewoond, maar was reeds enkele maanden eerder verhuisd. Het is duidelijk dat hij moeder in de waan wou laten van waar hij werkelijk met S. zou verblijven.

Zodra moeder dit te weten kwam, heeft ze dan ook haar toestemming ingetrokken en werd deze door de gemeente Rotterdam geannuleerd.

Vader werd hiervan onmiddellijk op de hoogte gebracht. Op 16 juli 2018, daags na zijn vertrek met S., kreeg hij al bericht dat moeder het vertrek naar België had geannuleerd. Hij heeft dan, volgens zijn verklaring aan de politiediensten op 16 november 2018, naar de gemeente Rotterdam gebeld en deze hebben hem toen reeds bevestigd dat de overstap naar België was geannuleerd. Ook in dit verhoor geeft hij toe dat hij reeds sinds maart 2018 te Lille woont en dat hij zijn adres niet had meegedeeld aan moeder.

Daarbij komt nog dat uit de stukken blijkt dat vader quasi geen contact tussen moeder en S. mogelijk maakt. Er is geen omgangsrecht met moeder, alhoewel dit ook een voorwaarde was voor het vertrek naar België volgens moeder.

Vader meent dat hij geen fout heeft gemaakt door enkel een postadres aan moeder mee te delen. S. zou de verhuis zelf gewild hebben en hij zou bij vader gezonder eten krijgen, waardoor zijn bloedarmoede zou zijn opgelost. Moeder zou ook agressief naar S. zijn geweest.

De rechtbank volgt deze argumentering niet.

Het is duidelijk dat de toestemming van moeder werd gegeven op basis van verkeerde informatie en dat vader bewust deze verkeerde informatie heeft gegeven. Hierdoor kan de gegeven toestemming van moeder niet gezien worden als een werkelijke toestemming. Immers, zodra moeder wist dat vader een verkeerd adres had opgegeven, heeft ze haar toestemming onmiddellijk teruggenomen. Vader wist dit en heeft niettegenstaande daarvan éézijdig beslist om S. in België te houden.

Het feit dat moeder agressief zou zijn geweest en S. enkel fastfood kan geven, wordt niet bewezen en doet ook niet ter zake. Deze procedure handelt immers niet over de gezags- en omgangsregeling van S., maar louter over de vraag of S. door zijn vader, zonder de toestemming van zijn moeder, van Nederland naar België werd gebracht in strijd met het Verdrag van 's Gravenhage.

De rechtbank stelt vast dat dit inderdaad het geval is. De terugkeer van het kind naar Nederland dient dan ook bevolen te worden. (artikel 12 van het Verdrag van 's Gravenhage)

Kosten van de rechtspleging

Er werd geen bijdrage aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand geïnd bij toepassing van art. 4 §2 5° Wet 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand.

Deze wordt ten laste van de heer S. gelegd.

Uitvoerbaarheid

Geen enkel rechtsmiddel kan worden aangewend tegen deze beslissing op grond van artikel 11,6 van Verordening (EG) nr. 1393/2007. (artikel 1322sexies van het Gerechtelijk Wetboek)

4 Beslissing

De rechtspleging verliep in overeenstemming met de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de taal in gerechtszaken,

De rechtbank beslist op tegenspraak;

Alle andere en strijdige conclusies verwerpend;

Verklaart de vordering ontvankelijk en gegrond.

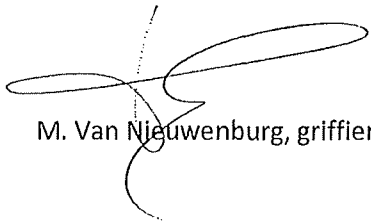
Beveelt de terugkeer van het kind S [REDACTED], geboren te [REDACTED], naar Nederland, met afgifte van het kind aan de moeder. Zegt dat deze beslissing betreffende de terugkeer van het kind geen betrekking heeft op het gezagsrecht zelf.

De heer [REDACTED] S [REDACTED] wordt veroordeeld tot het betalen van de bijdrage aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand op grond van de wet van 19 maart 2017 ten bedrage van 20 euro.

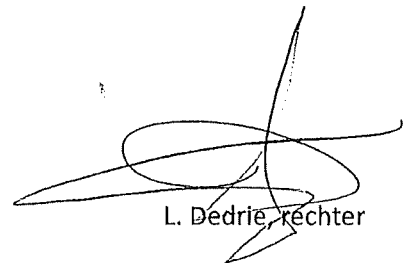
* * * * *

Dit vonnis werd uitgesproken op elf april tweeduizend negentien in openbare zitting van de Kamer AF9, die samengesteld was uit:

L. Dedrie, rechter
M. Van Nieuwenburg, griffier

M. Van Nieuwenburg, griffier

L. Dedrie, rechter